

Akif Səməd

Məni görüb yaxın ağlar, yad ağlar,
Ağıl ağlar, yaddaş ağlar, yad ağlar,
Ya bərələr, ya dərələr, ya dağlar.
Mən Bakıya oxumağa gəlmişdim.

Köç-ulaqlı aran yolu, dağ yolu,
Oğru yolu, doğru yolu, haqq yolu,
Kəhkəşanda unutduğum ağ yolum,
Mən Bakıya oxumağa gəlmişdim.

Ay qatarçı, ay maşınçı, ay adam,
Bu şəhərə siz doğmasız, mən yadam.
Burax gedim, ay gözəlim, ay qadam,
Mən Bakıya oxumağa gəlmişdim.

Genişyidim səma boyda, çöl boyda,
ürək verdim, diplom aldım əl boyda,
ürəyimdə yara açdı gül boyda -
Mən Bakıya oxumağa gəlmişdim.
Mən Bakıya oxumağa gəlmişdim.

Hardasan

Könlümə baxdım, görmədim,
Əfəndim, xocam, hardasan?
Ömür binama hörmədim,
Yüksəyim, ucam, hardasan?

Bir dağı aşıb qalmışam,
Eşqə yanaşıb qalmışam,
Yollarda çaşıb qalmışam,
Ələmə, xaçam, hardasan?

Eşqlə sərsəri gəzirəm,
"Mən"dən içəri gəzirəm,
Adəmdən bəri gəzirəm,
Buddayam, hacam, hardasan?

Akifəm, qəlbimdə ahım,
Qoy ahım olsun pənahım,
Bilmirəm nədi günahım,
Ay məndən qaçan, hardasan?

Gəzirəm

Mən məni harda itirdim,
Mən məni kimdə gəzirəm?!
Mən məni darda itirdim,
Bilməyib gəndə gəzirəm.

Bir sınıq könül yappadım,
Kimsədən tikə qappadım,
Güneşli gündə tappadım,
Dumanda, çəndə gəzirəm.

Bəlkə də simdə itirdim,
Ara him-cimdə itirdim,
Özümü kimdə itirdim,
Qayıdıb səndə gəzirəm.

ŞUŞA DEYİB BAĞIR, BALA!

Gəlsin

Ya rəb adamam... adıma,
Sanıma yazığın gəlsin.
Bu dünya xandı, mən qulu,
Xanına yazığın gəlsin..

Bir ulu, bir qədim səsdim,
Bilmirəm niyə tələsdim.
Qılincam qınımı kəsdim,
Qınıma yazığın gəlsin..

Ay qaranlıq,qar işıq,
Gecə gündüzə yaraşıq,
Qanım qanlara qarışır,
Qanıma yazığın gəlsin..

Nə oxuyur bu saz,bu tar?
Canımda qoymadı tutar.
Canımnan canımı qurtar,
Canıma yazığın gəlsin..
Canıma yazığın gəlsin..

ŞUŞAYA GEDƏ BİLMİRƏM

Bu halal yolnan-yoldaşnan,
Şuşaya gedə bilmirəm.
Bir belə qohum-qardaşnan,
Şuşaya gedə bilmirəm.

Qazağıq, özbəyik, türükük,
Tarixdə çoxuna görkük,
Həsərdə, dözümdə bərkik,
Şuşaya gedə bilmirəm.

Uduzduq nədə, bilirəm,
Bilirəm, dədə, bilirəm.
Evimə gedə bilirəm,
Şuşaya gedə bilmirəm.

Şuşasız evim evdimi?
Dözən mənəmmi, devdimi?
Kimə söyləyim dərdimi?
Şuşaya gedə bilmirəm.

Şuşada güllər gülürmü?
Dağına duman gəlirmi?
Xudu müəllim bilirmi?
Şuşaya gedə bilmirəm.

Türk olmaq günahımı oldu?
Günahkar segahımı oldu?
Təbrizdən uzaqımı oldu?
Şuşaya gedə bilmirəm.

QARABAĞ

İçimizdə boğuluruq,
Üzdə hələ şeir yazırıq.
Ürəyimiz quru budaq,
Sözdə hələ şeir yazırıq.

Zaman ötür, sular axır,
Qazanımız köhnə paxır

Düşmən dağa bayraq taxır,
Düzdə hələ şeir yazırıq.

Susuz yanırıq, hər yan su,
Dağ çayı, bulaq, uçansu
Torpağı itirib, hansı
üzlə hələ şeir yazırıq.!?

Adam olmaq qara baxtım,
Qara baxtım, qızıl taxtım,
Qəbir yerim - Qarabağım,
Gözlə, hələ şeir yazırıq.

ARXADAŞ

Bütün yollar dolanıban dünyanı,
Kəndə dönür, kəndə dönür, arxadaş.
Üz çevirməz bəndəsindən yaradan,
Bəndə dönür, bəndə dönür, arxadaş.

Yanar ocaq birdəfəlik ha sönmür,
Kül altında qor illərlə görünür.
Üzüdüncük bircə dəfə ha dönmür,
Gündə dönür, gündə dönür, arxadaş.

Qara qoçun sabahı yox, sabahı,
Qara acın pənahı yox, pənahı.
Qara sacın günahı yox, günahı,
Kündə dönür, kündə dönür arxadaş.

Səndən qabaq kimlər baxıb bu çaya,
Nə hesaba gələsidi, nə saya..?
Yer fırlanmır, nə Günəşə, nə Aya,
Səndə dönür, səndə dönür, arxadaş.

Nə yatıbsan bu sərində, kölgədə,
Səni gəzir Ağrı dağı bəlkə də..!
İmanlısı Akif olan ölkədə
Din də dönür, din də dönür, arxadaş.

Uzanıb sübhə qədər,
Çəkirəm ah... gecələr.
Gedir yenə qayıdır,
Mənə sabah gecələr...

Gecəyə yiyə durmur,
Sabahın sağ sahibi...
Qaralar ağı yedi,
Hardadı ağ sahibi.?!

Ulduzlar ulduz deyil,
Səbrim dara çəkilir.
Neçə bəyaz duyğunun,
Ustdən qara çəkilir...

Görsəniz yoxam, deyin,
Aytək batmağa getdi..!
Öldü deməyin, dostlar -
Akif yatmağa getdi...

Yarəb, adamam, adıma,
Sanıma yazığın gəlsin.

Bu dünya xandı, mən qulu,
Xanına yazığın gəlsin...

Bir ulu, bir qədim səsdim,
Bilmirəm niyə tələsdim..?
Qılincam, qınımı kəsdim,
Qınıma yazığın gəlsin...

Ay qaranlıq, qar işıq,
Gecə gündüzə yaraşıq...
Qanım qanlara qarışır,
Qanıma yazığın gəlsin...

Nə oxuyur bu saz, bu tar?
Canımda qoymadı tutar...
Canımnan canımı qurtar,
Canıma yazığın gəlsin...

Yarəb, günahım çox... görəni sənsən,
Avandım dönməsin astara mənim.
Xatalı qulların kərəmi sənsən,
Salmaynan işimi dostlara mənim.

Boynum бүкүlməsin söz qapısında,
İlhamım yar olsun yüz qapı sanda...
Minnətli baxışla öz qapısında,
Yazığam, çəkməsin dost dara məni.

Yad qapı - döyərəm, ya təpiklərəm,
Yadı ya söyərəm, ya təpiklərəm,
Akif, dost əlində mis qəpiklərəm,
Aparıb çıxarmaz bazara məni...

Bu nə yeriş, bu nə nazdı?
Amandı, ay gedən, əylən.
Bu günlər yoxsa, sabahlar,
Gümandı, ay gedən, əylən.

Gülə can verən arıyıq,
Yönü sevdəyə sarıyıq.
Ölüm heç nədi... ayrılıq,
Yamandı,ay gedən, əylən.

Açıb yasəmən kolları,
Açılıb bizə qolları...
Tanı getdiyin yolları,
Dumandı,ay gedən, əylən...

Şəhla gözlərin tufanı,
Buludu adam öldürür.
Bütün mürvəti, insafı
unudub... adam öldürür.

Bülbülü oyadır səsi,
Gülü titrədir cəlvəsi,
İşi-gücü, vəzifəsi
uludu - adam öldürür..!

Gül öldü arıdan deyil,
Gül yara sarıdan deyil.
Bir kəsi yarıdan deyil -
umudu... adam öldürür...